

PUSZTADOKTOR MAGAZIN

XII. évfolyam 1. szám a Madárkórház Alapítvány havilapja 2017. január

- Tisztelettel és köszönettel
- Önkéntes hattyúmentés
- Öko tippek a madáretetéshez
- Küzdelem egy sasért

Szeretettel köszöntjük minden kedves olvasónkat, régi és leendő támogatóinkat, 1 %-ot felajánlókat, segítőinket, madarat bejelentőket, madarat mentőket, és örökbe fogadókat, látogatóinkat, régi és leendő önkénteseinket, régi és új munkatársainkat, együttműködő partnereinket, más társszervezetek munkatársait, segítőit, támogatóit, honlapunk olvasóit és minden régi, új és leendő állat- és madárbarátot. Kívánunk mindannyiunknak egészséget, boldogságot, anyagi és

lelki gazdagságot, emberi kapcsolatainkban, családjukban, gyermekeikben sok örömet, sok boldog állatot, sok boldog éneklő és magasan szálló madarat, napsütést, és jó időt, jó szellet, és jó szerencsét és Isten áldását a 2017. Új Évre!

Új évet kezdünk. Minden új lesz. Új koncepció, új kuratórium, új dolgozók, új önkéntesek, a szezonra felújított kórház, berendezés, új labor, hűtőkamra, sasröptető, kutya futtató, a madárparkban új pallóút, felújított játszótér, új virágoskert, felújított szállásépület, új kemence és szabad téri főzőhely, madármentő táborok, továbbképzési rendszer, és reméljük, hogy új állatorvosok is lesznek.

Ezek az új terveink, melyekről már nem annyira új igazgató helyettesünk, Konyhás István korábbi írásaival összhangban lépésről lépésre számol be. Ebben a lapszámunkban a kórház padló és falburkolatának felújításáról, a műtő berendezéséről, és a hűtőkamráról, és az önkéntes rendszerünk átdolgozásáról ír. További lapszámunkban a soron következő, aktuális eseményekről tájékoztatja kedves olvasóinkat.

Az új dolgok mellett a madarak és a problémák a régiiek. Az emberi civilizáció okozta balesetek, az áramütés, a mérgezések jelen vannak, és továbbra is adnak munkát mindannyiunknak.

De itt is van új: megjelent a madárinfluenza is, mely úgy tűnik, végigsöpör Európán. Az országot és a megyét elérte, de kórházat elkerülte, és bízunk, benne, hogy az újonnan beérkező betegek elkülönítésével és a hamarosan elkészülő vakcina megelőző alkalmazásával megakadályozhatjuk a bent ápolt, mintegy 300 madár megbetegedését. Továbbra is fogadjuk a betegeket, de az óvintézkedések a költségeket növelik. Ehhez továbbra is várjuk a támogatásaikat és az 1%-ot!

Máshol is újítanak, nem biztos, hogy számunkra kedvezően. A Fressnapf új vezetője még tavaly olyan rendelkezést hozott, hogy a Pusztadoktor magazint, melyet már 10 éve, mint támogatónk valamennyi áruházukban elhelyeztünk, és ahonnan olvasóink jelentős része is hozzájut, a továbbiakban nem fogadják, mert csak saját reklámkiadványaikat kívánják terjesztetni. A vezető meggyőzéséhez szívesen vennénk támogatóink csatlakozását a facebook oldalunkon indított aláírásgyűjtéshez. Ha nem sikerül meggyőznünk az együttműködés folytatásáról, a Tesco és Metró áruházakban próbáljuk meg az újság és már jelen lapszám terjesztését is. Itt is megújulunk.

*Tisztelettel és köszönettel:
Dr. Déri János és a Madárkórház Csapata*

Idén is találkozhatnak velünk a FeHoVa februári nagy találkozásán, ahol vadászok, horgászok, természet szerető emberek együtt ismerkedhetnek az újdonságokkal. Alapítványunk madárbemutatókkal, szórólapokkal, és kedves szóval várja majd az érdeklődőket.

Önkéntes hattyúmentés

Tisza-tavi hattyúmenés

Fotó: Czelédi Zsolt/MTI

Bizonyára nem én vagyok az egyetlen, akinek a hattyú szó hallatán Csajkovszkij első balettja villan az eszébe. A hattyúk tava. Azt írják, ez a legtöbbet színpadra állított és legismertebb balett, így e testes, ám kecses madár a sas, veréb, vadkacsa verhetetlenül közismert hármasa mellett vélhetően sokak madár szótárában szerepel. A bütykös hattyú költ is nálunk rendszeresen az ország különböző részein, de télen is sokat látni őket, az emberhez könnyen hozzászokik, sokfelé kenyérrel etetik, gyűrűzéskor vagy baj esetén is közelebb lehet csalogatni őket. Azt a hattyút, amit a Madárkórház Alapítvány munkatársai menekítettek ki a Tisza-tóból január elején viszont nem kellett csalogatni, szegény oda volt fagyva a tó jegéhez. Ahogy rutinos madarászok mondják, ez a madár elég balfék tud lenni, gyakran megtéveszti a nedves útfelület is,

ilyen szorítás pedig könnyen a madár halálához vezethet. Ha nem is fagy meg és pusztul éhen, ragadozók, rókák vagy akár kóbor kutyák is okozhatják pusztulását. Telefonon értesítettek bennünket január első napjaiban erről segítséget kérve a madár számára és kis mentőcsapatunk gyorsan összeállt. Beülő, palló, aláöltözet. Ekkor még egyikük sem tudta, hogy a kalandnak ígérkező akció a több évtizede nálunk önkénteskedő Szűcs Edit számára a vártnál maradandóbb élményé válik. A vékony jég Tikos Gergő, a Madárkórház dolgozója alatt berepedt kicsit, Konyhás István is túl nehéz volt ahhoz, hogy megkockáztassa a bejutást, ráadásul neki fontos szerep jutott a biztosításban, így a legkisebb, legkönnyebb mentőalakulat tag, Edit ment a madárért, a fiúk együtt húzták ki őket. Később egy másik hattyú, amelyik valószínűleg később

került oda, vagy jobb kondícióban volt, kiszabadult és el tudott repülni, neki nem volt szüksége mentésre. Ennek a madárnak viszont igen, nagyon legyengülve találtak rá. Ha nincs az a betelefonáló, nem jut el hozzánk az információ, ha dolgozónk nem mennek el érte, nem érte volna meg a következő órákat sem. De hosszan lehetne sorolni, hány madár menekül meg így, emberi segítséggel. Országszerte több tucat önkéntesünkhöz tudjuk irányítani a segítséget kérőket, akiknek egy része a nálunk szerzett tapasztalatok alapján legalább azt meg tudja állapítani, mi a baj, sőt kisebb sérüléseket kezel is sürgősségi ellátásként, vagy legalább segíteni tud a madár Hortobágyra való eljuttatásában. Több tucat madár sorsa múlik ezen, ami hallva a híreket a fagy elől megmenekülő emberekről, felvetheti a kérdést. Miért madarakat mentünk, és nem embereket. A válasz nagyon egyszerű. Mert nekünk az a dolgunk. Erre szegődtünk vagy szerződöttünk, nem is tehetünk másként. Most sem, télen. Ezért kereshetnek önök is bennünket, ha sérült madarat találnak. És ehhez kérjük önöktől továbbra is nagylelkű támogatásukat, adományaikat, és nem utolsósorban a figyelmüket. Néhány madár számára csupán ennyi is elég, ha bajba kerül.

Veres Hajnalka

Madzagba akadt hattyú a Keleti-főcsatornán

Mindössze annyi dolgunk volt, hogy befogjunk egy hattyút a Keleti-főcsatornán, nem sikerült egy hét alatt sem, de nem baj. Egy bálamadzagba akadt egy bütykös hattyú valahol, majd először a csatorna hajdúszoboszlói, majd nagyhegyesi szakaszáról jelentették be. A 8-10 példányból álló telelő állományban volt a bálamadzagos madár. Szemrevételezéskor jól látszott, hogy a testén található a madzag, ami akár orvvadászatból származó hurok is lehetett. A gyűrűzésnél megszokott módon, kenyérrel etetve próbáltuk olyan

kézzel meg tudtuk volna fogni, kézből elvették a száraz kenyeret, de ez az egy nem jött közelebb soha. Több mint egy hétig próbáltuk becserkészni

közel csalogatni a madarat, ahonnan már kézzel vagy egy kampóval el tudjuk kapni. Nem egy hattyút a csapatból

és ez alatt természetesen figyeltük is az állapotát, ami végig kiváló volt, hála a több kiló kenyérnek és kukoricának is. Közben szem elé került egy a Velencei tavon gyűrűzött példány is, illetve a csapathoz engedtünk egy Tiszafüreden befogott példányt is. Nem feladtuk a madár befogását, csak szerencsére okafogyottá vált, mert időközben sikerült neki lerágnia a madzagot, vagy beakadhatott valahová és leszakította magáról. A lényeg, hogy madár megszabadult a veszélyes toldaléktól.

Fotó: Konyhás István

Támogatások, fejlesztések

Készül a hűtőkamránk

Több éves tervünk válik idén télen valóra azzal, hogy elkészül a hűtőkamránk. Ez az épület eddig sem került a látogatók szeme elé, hiszen a gazdasági udvaron található, ami nem látogatható. Hosszú keresgélés és árajánlatkérések után, látva az árakat, úgy döntöttünk, ezt is megcsináljuk magunk. Természetesen nem a komplett kamrát, de ami munkát csak tudunk rajta, azt mi magunk végezzük el. Tavaly decemberben kezdődött el a belső szigetelése az épületnek és a két ünnep között befejeződött a szigetelés burkolása is. Gyakorlatilag az épület belülről készen van, most következik a hűtőegység beszerzése és szerelése. Ez nem egy olcsó beruházás, de egy év alatt megtérülhet és a nyári melegben is biztonságban tudhatjuk majd a madarak eleségét. A megtérülés záloga, hogy sokkal nagyobb lesz a hűtő-

kapacitás, így a fő takarmányunkat, a naposcsibét egyszerre betárolni. A munkatársaink csibefutamnak hívják a Csorna mellé szervezett beszerző utat, ami annak ellenére, hogy a leölt csibéket ingyen kapjuk, még így is 45-50 ezer forintunkba kerül alkalmanként. És bizony még télen is kell majdnem

hozni akár egy hónapi mennyiséget is, ez pedig havi 150 ezer forint megtakarítást jelent. Ez pont a belső szigetelés költsége. Eddig egyszerű háztartási fagyasztóládákban tároltuk a csibét, halat, vagy ami épp került. Ezek a hűtők nem arra készültek, hogy hetente cserélődjön bennük a fagyasztandó áru, így összarám fogyasztásuk is több,

mint a hűtőkamra fagyasztása lesz. Ez a beruházás is része annak a tervszerű fejlesztésnek, felújításnak, amit elkezdtünk 2016 nyarán. A későbbiekben átalakul több helyiségünk funkciója is, amiből a látogatók nem sokat fognak észrevenni, hiszen ezek a részek nem látogatható területek és valljuk be, nem is azért jön egy kiránduló hozzánk, hogy a hűtőkamránkat, vagy a hullatárolónkat nézegesse.

A Madárkórház fejlesztésének viszont ez is elengedhetetlen része.

Konyhás István

Megújulnak a kórtermek padozatai

Az Agria Padló Kft. jóvoltából új műgyanta padlózatot kapnak a kórtermek és a folyosó. Az elhasználódott padozat takarítása és főleg fertőtlenítése már nehéz feladatot jelentett a kórház dolgozóinak és önkénteseinek, ezért pont jókor jött ez a felajánlás. A kórtermeket két ütemben újítják fel a cég munkatársai, ám így is komoly logisztikai teljesítmény volt a tartósan sérült és kezelés alatt álló, vagy épp átteleltetés alatt itt lévő madarak ideiglenes elhelyezése. Kicsit újra átélhetjük a Madárkórház induláskori állapotát, amikor még a fürdőszobában is madarak voltak. Szerencsére most csak pár napról van szó, utána minden madár visszakerül a régi helyére. Kapva az alkalmon, ha már le kellett üríteni a kórtermeket, a radiátorok, párkányok festését, karbantartását is elvégezzük. A to-

Fotók: Konyhás István

továbbiakban pedig a nyílászárók cseréje, felújítása is megtörténik. Terveink szerint tavasztól a kórtermek is jobban fognak hasonlítani egy organikus környezethez, mint egy intenzív osztályhoz.

Korszerűsödött a műtőnk

A napokban sikerült lecserélnünk a műtő bútorkészletét egy régebbi felajánlásnak köszönhetően. Dr. Könczey Zoltán debreceni állatorvostól kaptuk meg a rendelője régi bútorkészletét, amit a téli, kezelésben csendesebb időszakban egy nap alatt sikerült is lecserélni. A zárható szekrényeknek és a bővebb tárolókapacitásnak köszönhetően a kissé káoszszerű rendszer megszűnt úgy, hogy közben a műtőben a hely is nagyobb lett. Ez komfortosabb munkavégzést eredményez és a látogatók tájékoztatása is bővült. A későbbiekben a műtétek során a látogatók is láthatják például a kezelés alatt álló madár röntgenfelvételét, így bővebb tájékoztatást kaphatnak a műtét eseményeiről. A látványműtőnknek fontos funkciója, hogy magát a kezelést is láthassák a látogatók a folyosóra néző ablakon keresztül, de akár az önkétesek képzésében, vagy továbbképzések során is hasznos, ha magát a kezelést vagy épp a műtétet láthatják az érdeklődők.

Küzdelem egy sasért

Bogyó 2 nevű rétisasunk 2011. nyarán érkezett hozzánk Egyekről, ahol a faluközpontban egy háztetőn üldögélt. Ez merőben ritka egy rétisasból, mely azért fokozottan védett, veszélyeztetett faj, mert kevés van belőle. Márpedig azért van belőle kevés, mert nem tud úgy alkalmazkodni a megváltozott környezethez, mint pl. az egerészölyvek, melyek az út mentén üldögélnek, mezőgazdasági területeken a traktor mögött vadásznak, elfogadják az emberi jelenlétét, és nem bájlik, ha a fészük alatt traktoroznak. A rétisas az nem. Ha háborgatják az élőhelyét, akkor elvándorol. Járhatatlan ártéri erdők mélyén fészkel, és ha a fészkek alatt, vagy annak 300 m-es körzetében emberi mozgást, mezőgazdasági munkát észlel, otthagyni a tojásait és inkább kihál, de nem viseli el a zaklatást. A fészkekből éppen kirepült fiatal rétisasok, bár tapasztalatlanok, de az emberi környezettől ők is távol tartják magukat. Bogyó 2 nem volt ilyen, és meg is volt rá az oka. Súlyos mérgezést szenvedett, nem volt tudatánál, és zavart viselkedése miatt keveredett a házak közé. Amire kiértünk, már nem a tetőn ült, hanem az udvaron fekve hagyta magát megfogni. Lába görcsben volt, remegett, és hányt. Ilyen tüneteket a karbofurán okoz, melyet ragadozók szándékos mérgezésére használnak. 2008 óta kivonták a forgalomból, de a mai napig találkozunk vele, mert az illegális mérgezésre felkészült gazembereknek vannak még készleteik. A Madárkórház műtőasztalán már a szemét is lecsukta, nem mozgott, már a mérgezés végstádiumában, a petyhüdt bénulás szakaszában volt, de a szíve még dobogott. Egyre lassabban. Másodpercei voltak hátra. Az ellenszert, az atropin injekciót vénába kapta, az infúziót a lábszárcsontja véllőüregébe. Sokat és lassan. Ott nagyon jó a vérellátás, mintha vénába kapná, de ha megmozdul, nem megy mellé a gyógyszer, nem pukkad ki a véna, és nagy mennyiséget lassan, és biztonságosan lehet bejuttatni.

Ahogy az infúzió lassan lecsorgott, úgy tért vissza belé az élet. Kinyitotta szemét, magához tért, de hagyta a beavatkozást, mintha tudná, hogy most segítenek neki. Tudta is. Az állatok,

ha nagy bajban vannak, elfogadják az emberi segítséget, még a rétisasok is. Amikor már talpra állt, akkor is szelíd maradt, hagyta magát megfogni, etetni. Már volt egy ilyen sasunk: Bogyó, akiről korábbi számainkban bőven olvashattak. Ő ugyanígy került be és szelíd maradt. Elvadítása egy évet vett igénybe, és amikor elengedése után másodjára is ugyan azzal a méreggel találkozott, kereste, és elfogadta az emberi segítséget. Most párjával, a múl-

bas Lucával együtt második fészkelési kísérletük előtt állnak a nagyörpében. Bogyó 2-t azért Bogyóról neveztük el, mert teljesen hasonlóan viselkedett, ugyanúgy került be, és ugyanúgy megszélidült. Ebben, mint Bogyó esetében is, akkori solymász munkatársunknak, a nagy "madársuttogónak" néhai Tóth Jánosnak is volt azért szerepe :-)

Bogyó 2 felépült és évekig szárnyalt a röpében. Nem engedték el, mert nem akartuk, hogy úgy járjon, mint Bogyó. Akit mindenre megtanítottunk, hogy zsákmányt szerezzen, halat fogjon, azt meg is tudja tartani, el is tudja venni másoktól, meg tudja védeni területét, fészket, párját és fiókáit a betolakodóktól, hogy féljen az áramtól, ne szálljon villanyoszlopra, kerülsse el a légvezeték, és legjobban az embert, csak arra nem tudtuk megtanítani, hogy ne egyen mérgezett csalétket, sem mérgezett zsákmányt ne fogyasszon. Neki szerencséje volt, nálunk kétszer született újra, de nem biztos, hogy harmadjára is lesz ekkora szerencséje, ezért inkább itt tartottuk, amíg ivarérett nem lett. Addig ugyanis a vad sasok kóbo-

rolnak, nagy területet bejárnak, mint a keselyűk, és bajba kerülhetnek. Ezért a horvátországi Cres szigeten, ahol a fakó keselyű mentőhelyen járva megtudtuk, a mentett fiatal keselyűket nem engedik szabadon, csak 3-4 éves korukban, amikor már nem kóborolnak, hanem területet választanak és fészket építenek, és ott nagyobb biztonságban vannak. Bogyóékkal is így gondoltuk, hogy majd, ha fehér lesz a farka, mely az ivarérett kor jele, akkor a Nemzeti Park közepén elengedjük egy műfészkek közelében, ahol biztosan nem mérgezőnek. Bogyó az idősebb, és ha beválik a módszer, következő évben Bogyó 2-t is hasonló módon engedjük majd el. Ez volt a terv, de Bogyó Lucával tavaly párba állt, és nem akartuk elszakítani őket egymástól, mert Luca a múltbál nem engedhető el.

Bogyó 2 már fehér farkú. Jól repül, de tavaly nyáron leesett a lábáról. Egyre nehezebben landolt a faágakon, végül leesett, és szívesebben feküdt, mint üldögélt. Ha közelítettünk, elrugaszkodott és repült, mert ő is elvadult, de láthatóan egyre gyengébb volt a lába. Befogtuk, és a nagyörpében egy elkülönített helyen tartottuk egészen az őszi esőig. Most egy bealmozott kórteremben fekszik. Valamiért nem áll lábára, melyet anatómiai elváltozások nem indokolnak. Nincs semmi baja a lábának és mégsem használja. Vizsgáltuk, röntgeneztük, konzultáltunk más szakemberekkel, köztük ragadozók gyógyításában nagy tapasztalattal rendelkező Dr. Molnár László szlovákiai állatorvos kollégánkkal, humán reumatológus és ortopéd szakorvossal, kezeltük mindennel, de nem javul. Felfekvéseit sikerül megelőzni, de vergődésében a karmaival kétszer is kiszakította begyét, amit műteni kellett. A varratszedésig stresszlabdát rögzítettünk a markába, hogy ne tegyen kárt magában. Naponta masszírozzuk. Lábát sínbe téve, és magát széna alomba ágyazva próbáljuk normális testhelyezethez szoktatni, most gyógytornával próbálkozunk. Időnként javul valamelyest. CT és MR vizsgálatra készülünk vele, melyre már állatoknak is van lehetősége hazánkban. Reméljük sikerül...

Dr. Déri János

Fotó: Déri Balázs

A tél a kertekbe egy másik világot varázsol. Ilyenkor más arcát mutatja meg a természet. Télen a hólepte kert látványa lenyűgöző. Kora reggel igazán különleges látványt tud nyújtani, amikor még dér és jég borítja a növényeket. Élvezzük ki a tél csodáit is. Sétáljunk ki kertünkbe és készítsünk fotókat a bokrokról, fákról, madarakról, vagyis magáról az alvó természetről. Ezt a legkönnyebben a saját madáretetőnk környékén tudjuk megtenni. Nem csak a természet, a háziak is igyekeznek szebbé, színesebbé tenni a látványt, így az ünnepekben új lakók költözhetnek a fák, bokrok tövébe. Ehhez az interneten nagyon sokféle dekorációs ötletet, madáretető elkészítési módot lehet találni, amik nem csak hasznosak, de a kert díszei is lehetnek. Ezek közül válogattunk össze Önöknek néhány környezetbarát tippet.

Gál Renáta

A következő etetőhöz, nem kell más, mint egy narancs, valamint magok. A narancsot vágjuk ketté, a gyümölcshúst kaparjuk ki és fonál segítségével akasszuk fel, mint egy kis mécesstartót, és töltsük meg minden jóval. A narancs héja tartós, a színe pedig felüdülés a kopár, fakó tájban. Bármilyen madáretetőt is készítünk kerti madarainknak, nem az etetőnk anyaga, vagy külleme a fontos, hanem az, hogy odafigyeljünk és felelősséget vállaljunk értük. Ha már odaszoktatjuk kertünkbe a madarakat, bizony gondoskodnunk kell róluk egész télen. Minden nap ellenőrizzük az etetőink tartalmát, és ha megcsappan a készlet, töltsük fel azokat rendszeresen!

Állati faggyúval összetapasztatunk olajos magvakat, ezzel a madarak számára egész télen terített asztalt biztosíthatunk. Ehhez az etetőhöz nem kell más, mindössze néhány toboz, egy kevés állati faggyú, madárelődel és zsinór, hogy el tudjuk készíteni. A tobozra kössük rá a madzagot, kenjük be jó alaposan faggyúval (ha nincs otthon, az sem baj, mert használhatunk helyette akár zsírt is – de csak ha már tartós fagyok vannak, mert a zsír hamar olvad), – majd hempergessük meg a magokban.

Galambmentő diákok

Egy karvaly fogta meg azt a parlagi galambot a hortobágyi iskola udvarán, amit két diák hozott sietve be a Madárkórházba. A madár főleg a begyén sérült, ami tele volt kukoricával, és a karvaly ejtette seben épp kikandikált egy szem. Szerencsére az ilyen sérülés annak ellenére, hogy nagyon csúnyán néz ki, gyorsan és jól gyógyul. Ellátás után be is került a többi galambhoz és vélhetően hamarosan újra repülhet.

Konyhás István

Így is lehet!

Sokat cikkeztünk már a szentesi galambirtásokról itt és az alapítvány webes felületein is. Még madárszerető emberek között sem szereti mindenki a városi galambokat, mi pedig nem fogunk kivételt tenni egy madárral sem, főleg nem az alapján, ki szereti és ki nem őket. Sokan vannak úgy, hogy egy fajt jobban, másikat meg kifejezetten nem szeretik. Hajdúszoboszlón más, humánusabb módját választották a városi galambok gyérítésének. Élve befogják őket, majd elszállítják hozzánk, mi pedig tovább galambászoknak. Ezt a módszert felajánlottuk Szentes önkormányzatának is, de ők inkább a galambok leölését választják. A galambok tömeges leölése állásponturnk szerint törvénytelen, ezért azt nem, a szoboszlói, humánus módszert viszont támogatjuk.

Téli szabadon engedések

Jégre tettük a kis kárókatont

Azért a jégre, mert a Hortobágy folyó azon szakasza, ahol elengedtük a kis kárókatont, ember számára eléggé veszélyes télvíz idején, viszont annál jobb az ilyen madaraknak. A település déli részén található egy artézi kút, amiből a meleg víz belefolyik a folyóba, így ezen a szakaszon nem fagy be, ez pedig jó telelőhely a vízimadaraknak. Ezért csak a part mentén található kisebb jégfoltokig szabad merészkedni. A kis kárókatona fokozottan védett madár. A legkisebb Európában is előforduló kormoránfaj, körülbelül fele akkora, mint a kárókatona. Csőre arányaihoz viszonyítva rövidebb, mint nagyobb testű rokonáé. Rendszeres fészkelő 1991

óta elsősorban a Hortobágyon. Az ezt megelőző évtizedekből alig van költési adata, sőt kóborlóként is kifejezetten ritka volt. Víz alá bukva keresi a 10-15 centiméteres nagyságú halakat, de elfogyasztja a vízirovarokat, kis rákokat és piócákat is. Vonnuló faj, ilyenkor már nem kellene itt lennie, tavasszal márciusban érkezik meg. Hazai költőállománya ezer pár körülire tehető. Ezt a példányt a Madárkórház munkatársai fogták be legyengülten az Árkus folyón. Tollaira sok víz ráfagyott, vélhetően ezért gyengült le. Elengedése

után előbb egy fára szállt fel, ez is jól mutatta, hogy a kondíciója megfelelő a szabadon engedésre, kis idő múlva már a folyó gőzölgő vize melletti jégfoltra ereszkedett és a vizet kémlelte.

Konyhás István

Fotók: Konyhás István

Átalakul az önkéntesség a Madárkórházban

Ettől az évtől változnak az önkéntesség szabályai a Madárkórház Alapítványánál. Bízom benne, hogy az új, átláthatóbb szabályok még több önkéntest sarkallnak majd arra, hogy ebben a formában is segítse munkánkat. A legfontosabb szabály, hogy csak azok jelentkezését tudjuk elfogadni, akik önéletrajzzal és motivációs levéllel jelentkeznek a madarkorhaz@gmail.com e-mail címen. Akinek elfogadjuk a jelentkezését, annak további adminisztrációs munkája is lesz a jelentkezési lappal, amit mi küldünk meg a részére. További változás, hogy minden önkéntesnek napi 1000 Ft étkezési hozzájárulást kell fizetnie, illetve egy 5000 Ft értékű egységcsomagot is meg kell vásárolnia (póló, csipeszek, kesztyűk), amivel dolgozik majd a kórházban. Itt lehetőség van arra is, hogy nem megvásárolja, hanem kauciót ad az önkéntes, amit a csomag hiánytalan leadása után visszkap. Új szabály lesz az is, hogy a kórház területe zónákra lesz felosztva. Egy minősítés után dől el, hogy az önkéntes milyen zónába léphet be, milyen munkát végezhet. A plusz szabályokért természetesen mi is szeretnénk adni. A legfontosabb talán, hogy aki nálunk önkénteskedik

ezek után, annak megnyílik egy uniós program is, mivel az alapítványunk is akkreditált fogadó/küldő szervezet lett. Ettől az évtől ugyanazok a szabályok érvényesek a Madárkórházban önkénteskedőkre, mintha már ebben, az EVS programban vennének részt. Így bárki kipróbálhatja magát, mielőtt belevág a nagy kalandba. Az Európai Önkéntes Szolgálat (EVS) célja a fiatalok önkéntes társadalmi tevékenységekben való részvételének támogatása

Európában és azon kívül. Az önkéntes szolgálat ideje alatt a fiatalok intenzív tanulási folyamatnak lesznek részesei, lehetőségük nyílik egy másik ország és kultúra megismerésére, önmaguk, személyiségük fejlesztésére. Az EVS alprogram keretében 17-30 év közötti fiatalok egyénileg vagy csoportosan kapcsolódnak be nonprofit tevékeny-

ségekbe minimum 2, maximum 12 hónapra át. (Hátrányos helyzetű fiatalok bevonása esetén a projekt időtartama min. 2 hét is lehet.) Részt vehet benne minden 17 és 30 év közötti, magyarországi lakóhellyel rendelkező fiatal. Az önkéntes jelöltnek el kell érnie az alsó korhatárt a szolgálat kezdetének időpontjáig, tehát be kell töltenie a 17. életévét az EVS szolgálat kezdő időpontjáig, és nem töltheti be a 31 éves kort a pályázat benyújtásakor.

Minden önkéntes számára napi egy meleg étkezést biztosítunk és természetesen a szállásért sem továbbra sem fizetni. Viszont tavasszal az önkéntes házunk is megújul, így kulturáltabb környezetben tudjuk elhelyezni segítőinket.

A középiskolások részére továbbra is van lehetőség az Iskolai Közösségi Szolgálat letöltésére a fenti szabályok szerint. A részletekről telefonon, vagy e-mailben is lehet érdeklődni Konyhás Istvánnál a +36 (30) 621-2160 telefonon, vagy a madarkorhaz@gmail.com címen. Bízom benne, hogy az új szabályok, lehetőségek minél több segítőt inspirálnak majd, hogy nálunk legyen önkéntes.

Konyhás István

Madárkórház Alapítvány
Hortobágy

... **hogy repülhessen**

1%

Adószám: 18557899-1-09
www.madarkorhaz.hu

 facebook.com/madarpark

Hasznos információk
az adó 1+1%-ról
rendelkezőknek

Az **egyéni vállalkozók** adóbevallása benyújtásának határideje **február 25-e**, a **magánszemélyeké május 20-a**, az 1+1%-ról való rendelkezést eddig az időpontig pótlólag is meg lehet tenni. A rendelkezés benyújtható elektronikusan is, a bevallással együtt, és külön is.

✂ itt kell levágni

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT A BEFIZETETT ADÓ 1+1%-RÓL

Az Ön neve:

Az Ön adóazonosító jele:

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

A kedvezményezett (Madárkórház Alapítvány) adószáma:

1	8	5	5	7	8	9	9	-	1	-	0	9
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Az Ön által támogatni kívánt egyház technikai száma (nem kötelező kitölteni):

--	--	--	--

FONTOS

Adója 1%-val csak egy civil szervezetet támogathat! A nyilatkozatot tegye egy szabvány méretű postai borítékba! A borítékon is tüntesse fel pontosan az Ön NEVÉT, LAKCÍMÉT, ADÓAZONOSÍTÓ JELÉT! A lezárt borítékot a lezárásnál írja alá, s juttassa el a NAV-nak!

Adója 1%-nak felajánlásához a rendelkező nyilatkozaton fel kell tüntetni **nevét, saját adóazonosító jelét és a kedvezményezett adószámát.**

Az 1%-os felajánlás csak **akkor érvényes, ha önnek nincs adótartozása** (személyi jövedelemadó adónemen) és az adóját is pontosan befizeti május 20-ig!

Ha május 20-án személyi jövedelemadó adónemen tartozása mutatkozik, rendelkezését nem fogják teljesíteni.

Amennyiben lehetősége van, kérjük, támogassa alapítványunkat! Köszönjük!
Bankszámlaszámunk: 59900029-10001868 • Adószámunk: 18557899-1-09

Olvasói leveleket, érdeklőségeket a következő címekre várunk: pusztadoktor@t-online.hu • 4071 Hortobágy, Petőfi tér 6.

Állatorvosi, állatgyógyászati területen felmerülő kérdéseiket a fenti címekre várjuk! Megjelenik 12 000 példányban.

Hirdetésfeladás, sérült madár bejelentése: madarkorhaz@gmail.com • Tel.: +36 (30) 9435-494; +36 (52) 369-181

Szerkesztők: Dr. Déri János, Konyhás István, Veres Hajnalka • Tördelés: TerepSzemle Stúdió (Veres Hajnalka) • ISSN 1788-456X

Megtálalható országsszerte állatorvosi rendelőkből, állatkertekben, kisállatkereskedésekben, állati áruházakban, megyei könyvtárakban.

